

— s tem, da ni zagotovila, da se kršitve ureditve ribolovnih dejavnosti preganjajo v skladu z zahtevami, predpisanimi s skupnostnimi določbami,

ni izvedla vseh ukrepov za izvršitev sodbe z dne 11. junija 1991 v zadevi Komisija proti Franciji (C-64/88) in tako ni izpolnila obveznosti iz člena 228 ES.

2) Francoski republiki se naloži, naj Komisiji Evropskih skupnosti na račun „Lastna sredstva Evropske skupnosti“ plača denarno kazen 57.761.250 evrov za vsako obdobje šestih mesecev, šteto od razglasitve te sodbe do konca obdobja, v katerem zgoraj navedena sodba z dne 11. junija 1991 v zadevi Komisija proti Franciji še ni izvršena v celoti.

3) Francoski republiki se naloži, naj Komisiji Evropskih skupnosti na račun „Lastna sredstva Evropskih skupnosti“ plača pavšalni znesek 20.000.000 evrov.

4) Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 247, 12.10.2002.

SODBA SODIŠČA

(tretji senat)

z dne 2. junija 2005

v zadevi C-378/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Hoge Raad): Waterschap Zeeuws Vlaanderen proti Staatssecretaris van Financiën (¹)

(DDV — Investicijsko sredstvo, ki ga pridobi pravna oseba javnega prava — Organ oblasti — Transakcija, ki jo opravi kot davčni zavezanec, in transakcija, ki jo opravi, kot da ni davčni zavezanec — Pravica do odbitka in popravka)

(2005/C 217/07)

(Jezik postopka: nizozemščina)

V zadevi C-378/02, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, naslovljen na Sodišče z odločbo Hoge Raad (Nizozemska) z dne 18. oktobra 2002, ki je prispel na Sodišče dne 21. oktobra 2002, v postopku, ki poteka med **Waterschap Zeeuws Vlaanderen** in **Staatssecre-**

taris van Financiën, je Sodišče (tretji senat), v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J.-P. Puissochet, S. von Bahr (poročevalec), J. Malenovský in U. Lohmus, sodniki, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorka, dne 2. junija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

Oseba javnega prava, ki kupi investicijsko blago kot organ oblasti v smislu člena 4(5), prvi pododstavek, Šeste direktive, in posledično ne kot davčni zavezanec, in ki to sredstvo pozneje proda kot davčni zavezanec, da bi lahko v okviru te prodaje odbila DDV, plačan ob nakupu tega sredstva, ni upravičena do popravka v smislu člena 20 Šeste direktive.

(¹) UL C 7, 11.1.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 7. julija 2005

v zadevi C-418/02 (predlog za sprejem predhodne odločbe Bundespatentgericht): Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG (¹)

(Znamke — Direktiva 89/104/EGS — Storitvene znamke — Registracija — Storitve, ki se opravljajo v okviru trgovine na drobno — Opredelitev vsebine storitev — Podobnost zadevnih storitev in blaga ali drugih storitev)

(2005/C 217/08)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-418/02, katere predmet je predlog za sprejem predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Bundespatentgericht (Nemčija) z odločbo z dne 15. oktobra 2002, ki je na Sodišče prispela dne 20. novembra 2002, v postopku Praktiker Bau- und Heimwerkermärkte AG, je Sodišče (drugi senat), v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, C. Gulmann (poročevalec), R. Schintgen, sodnik, N. Colneric, sodnica, in J. N. Cunha Rodrigues, sodnik, generalni pravobranilec: P. Léger, sodni tajnik: M. Múgica Arzamendi, glavna administratorka, dne 7. julija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Pojem „storitve“ iz Prve direktive Sveta 89/104/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami, zlasti člena 2, zajema storitve, ki se opravljajo v okviru trgovine blaga na drobno.

2. Za namen registracije znamke za take storitve ni treba konkretno določiti zadevne storitve ali storitev. Nasprotno so potrebne podrobnosti glede blaga ali vrst blaga, na katere se te storitve nanašajo.

(¹) UL C 19, 25.1.2003.

SODBA SODIŠČA

(prvi senat)

z dne 14. julija 2005

v zadevi C-135/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Skupnostna ureditev o ekološki pridelavi kmetijskih proizvodov in označevanju tovrstno pridelanih kmetijskih proizvodov in živil — Nacionalna zakonodaja, ki dovoljuje uporabo izraza „bio“ za proizvode, ki ne izvirajo iz ekološke pridelave)

(2005/C 217/09)

(Jezik postopka: španščina)

V zadevi C-135/03, zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 226 ES, vložene dne 26. marca 2003, **Komisija Evropskih skupnosti** (zastopniki: G. Berscheid, B. Doherty in F. Jimeno Fernandez ter S. Pardo Quintillán) proti **Kraljevini Španiji** (zastopnika: N. Díaz Abad in M. E. Braquehais Conesa), je Sodišče (prvi senat), v sestavi P. Jann (poročevalec), predsednik senata, K. Lenaerts, J. N. Cunha Rodrigues, M. Ilešič in E. Levits, sodniki, generalna pravobranilka: J. Kokott, sodni tajnik: M. Ferreira, glavna administratorica, dne 14. julija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Tožba se zavrne.

2. Komisiji Evropskih skupnosti se naloži plačilo stroškov.

(¹) UL C 146, 21.6.2003.

SODBA SODIŠČA

(drugi senat)

z dne 7. julija 2005

v zadevi C-147/03: Komisija Evropskih skupnosti proti Republiki Avstriji (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Členi 12 ES, 149 ES in 150 ES — Pogoji za dostop do univerzitetne izobrazbe — Diskriminacija)

(2005/C 217/10)

(Jezik postopka: nemščina)

V zadevi C-147/03, Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: W. Bogensberger in D. Martin) ob intervenciji Republike Finske (zastopnici: A. Guimaraes-Purokoski in T. Pynnä) proti Republiki Avstriji (zastopniki: H. Dossi, E. Riedl ter C. Ruhs in H. Kasparovsky), je Sodišče (drugi senat) v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica petega senata v funkciji predsednice drugega senata, C. Gulmann, J. Makarczyk (poročevalec), P. Kūris in J. Klučka, sodniki, generalni pravobranilec: F. G. Jacobs, sodni tajnik: M.-F. Contet, glavna administratorica, dne 7. julija 2005 razglasilo sodbo, katere izrek se glasi:

1. Republika Avstrija, s tem da ni sprejela potrebnih ukrepov, s katerimi bi imetnikom diplom srednješolskega izobraževanja, pridobljenih v drugih državah članicah, zagotovila dostop do visokošolskega in univerzitetnega izobraževanja, ki ga organizira, pod enakimi pogoji kot imetnikom diplom srednješolskega izobraževanja, pridobljenih v Avstriji, ni izpolnila obveznosti iz členov 12 ES, 149 ES in 150 ES.